

Homa János

Agónia

(Piroska édesanyámnak)

Éjszaka van, fojtogat ez a csend.
Ülök még egy kicsit az ágyad mellett,
ahogy te ültél mellettem,
mikor gyerekként beteg lettem,
s nem akart megérkezni a reggel.

Kilencven évesen készülsz az útra.
Arra a nagy útra. A fekete ruha
összekészítve a tükör alatt.
Már indulnál, de még egy kicsit maradj!
Hallod? Most ment el az utolsó vonat.

Anyám, maradj még! Üljünk itt az ágy szélén!
Nemsokára felkel a Nap, hallgasd addig is velem
ezt az őrült csendet! Most még a madár is pihen.
Ne indulj még! Üljünk még így egymás mellett!
Elveszett lelkek.

Nem lehet

Egy nagy cirkuszba csöppentünk,
odafent készül a szereposztás.
Ma te vagy a törpe, de holnap
vagy holnapután talán lehetsz majd
te is óriás. Kapsz gólyalábat, nagy leszél,
csak a varázslóra figyelj!

Ez egy nagy manézs. Mindenki rohan,
ordibál, lohol, elesik. Csak a késdobáló dühöng,
mert nem akar senki mosolyogva elé állni,
ma nincs kit késsel körüldobálni.
A kötél táncos billeg magányosan odafent,
senki nem figyel rá. Onnan fentről integet,
de a nézőtéren a fejét nem emeli fel senki,
mindenki a törpét és az állatidomárokat lesi.

Csak a bohóc sejti, hogy mit jelent:
ha az ég felé nem néz fel senki...

Nem lehet illúziók nélkül élni.

Visszafele

Elvesztettem a fonalat
Életem fonalát vesztettem el
Így hát elindultam visszafele,
a már megjárt utamon.

Szeretném megtalálni
önmagamat, szeretnék visszatalálni
oda, ahol a sorsom elhibáztam,
s kezembe venni életem újra.

Miként Thészeusz Ariadné fonalával,
a labirintusból szeretnék visszatalálni
önmagamhoz. Csak tudnám,
mikor, hol és miért tévedtem el?

Jób imája

Ami elől menekülni próbáltam, minden utolért.
A világosságot kerestem, de sötétségben jártam,
az igazságot követeltem, de hamisságban éltem.
Dicsőség legyen néked, Uram!

Szomjas voltam, víz után kutattam,
de torkom szárazon maradt.
Gazdagságra vágytam, de csak fillérek jutottak.
Dicsőség legyen néked, Uram!

Árnyék nélküli tiszta fényt kerestem,
De árnyékból sokkal több jutott nekem.
A magasba vágytam, de mélybe kerültem.
Dicsőség legyen néked, Uram!

Bölcsességért fohászkoztam, de csak
meggondolatlan tettekre futotta.
Most már csak derűt kérnék,
hogy még egy utolsót mosolyoghassak.

Dicsőség legyen néked, Uram!